

המזור השביעי

אמונות תפלות

הִיָּה זֶה בְּתִקּוּפוֹחַ הַהֵן הָאִפְלוֹת,
בְּטָרֵם הַמְדַע קָנָה לוֹ קָבַע.
אָדָם הַשְׁתַּחֲוָה לְאִמוּנוֹת תְּפִלוֹת,
לְשָׂקֵל כַּחוֹת בְּדוּיִים
אֲשֶׁר מַעַל לְטָבַע.

כֶּהֵן שֶׁל קַמְעוֹת. כֶּהֵן שֶׁל טַבְּעוֹת,
כֶּהֵם שֶׁל מְכַשְׁפִּים צוֹפְנֵי־פִשְׁטָנִים.
כֶּהֵם שֶׁל לְחָשִׁים, כֶּהֵן שֶׁל הַשְׁבָּעוֹת,
כֶּהֵן שֶׁל מְחֹאוֹת בְּפִרְלֵמְנִים.

הַמְעַרְוֹת שְׂרָתָה. וְאִם נִרְצָה פְּשׁוּט
לְחַזֵּר עַל מְנַחֵיָה, שְׁוֹנְנוֹ תִּקָּא.
לֵב הָעוֹלָם, אֲמָרוּ. מִצְּפוֹן הָאֲנוּשׁוֹת
וְעוֹד סִין מְשֻׁגִים בְּרִבְרִים כְּאֵלֶּה.

קוֹפְרֵי־קוֹס עֲרִין לְהַרוֹס לֹא קָם
אֵת הַתְּפִיסָה הַזֹּאת, הַנִּבְעָרָה מִדַּעַת.
וְהָאָדָם בָּצַר צָעַק אֵל הָעוֹלָם
כְּאֵלוֹ לְעוֹלָם יֵשׁ אֲנִי שְׁשׁוּמַעַת.

כִּי מִסְתַּרִּין שְׁלֵטוֹ בְּכָל. וְכִי יִטְנָה
סִפְפֵר פְּחֻדֵי־הַשָּׁמַיִם שְׁצִצּוֹ מִכָּד סִדְק.
כִּי הַחֹטָא פֶּחַד עוֹד פֶּחַד מְשֻׁגָה
סִפְנֵי הַתּוֹפְעָה אֲשֶׁר קוֹרְאִים לָהּ צִדְק.

הַכּוֹכָבִים נִבְאוּ כִּי דָם סְהוֹר הוּא גַל
אֲשֶׁר נִרְעִיד אֲפִידוֹ אֲסִיפִיֹר בְּרוּמֵי.
כִּמְאֵן רוּאִים, אֲמִי. עַד מֵה תָּמִים נִדַל
הִיָּה עוֹד הַמְדַע הָאִסְטְרוֹנוֹמִי.

אָבֵד בַּיּוֹם אָדָם בְּאוֹר גְּדוֹל הוֹלֵךְ
וּמְשֻׁגֵי קְדוּמִים נִמְחוּ כְּלִיד מְחֻבָּב.
הַאֲמָר, לֵב הָעוֹלָם! גַּם יִלְד יִחְנֶה,
כִּי הִיָּקְדִים יוֹדְעִים שְׁאִין פֶּחַח. אִינְבוּ.

לְכֵן יָגֵד עֲלֵינוּ כֶּף: אֲשֶׁרֵי דוֹרָם,
דוֹר שְׁקָרָא לְאִפְקֵי – בְּרַח! – וַיִּגְזַלְהוּ.
בַּיּוֹם קְטַנֵי־קַטְנִים יוֹדְעִים עַל הָעוֹלָם
יֹאמֵר מְשֻׁדַע אֲפִילוֹ גְּלִילִיאוֹס.